

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună, mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Conferența dela Cluj.

(p.) Nu le place, stăpânilor noștri mișcarea Românilor gr.-catolici, pornită în chestiunea autonomiei biserice catolice din Ungaria.

Nu le place că fruntașii mireni ai biserice unite au convocat conferența dela Cluj pe 29 Iunie n., și probabil nu le va plăce nici conculul ce se va lua în această conferență, — sperăm că cu unanimitate de voturi, — concul care nu poate suna altcum decât în *defavorul* lor.

Am înșirat cu altă ocaziune motivele din cari Românii gr.-catolici *nu pot participa* la congresul biserice catolice și acelea sînt atât de temeinice, încât nu credem să se afe între credincioșii biserice unite nici unul, care în adins se umble spre a nu le respecta.

Eată de ce credem, că concul ce se va aduce în conferența dela Cluj va fi expresiunea *totalității* credincioșilor acestei biserice, și va fi un energic și hotărît *veto* contra intențiunei guvernului unguresc și a romano-catolicilor govinuști de a contopi biserica unită, de sine stătătoare, independentă, în biserica romano-catolică maghiară.

Conferența din Cluj va zice: *voim* autonomie; dar *voim* autonomie separată de biserica cu care nu avem nimic comun afară de credință; voim autonomia noastră proprie; asta se ne-o dee guvernul!

Și fiindcă guvernul știe că *astfel* se va pronunța conferența din Cluj, știe că i-se va trage o bună dungă peste socoteala sa patriotică, s'a pus se alarmeze din vreme opiniunea publică maghiară, și se ne discrediteze și în fața străinătății, prezentându-ne ca pe un element de disordine, turbulent, revoluționar, care nu primește nici drepturi din mâna guvernului unguresc.

Nu trebuie să o mai spunem, că toate comunicatele oficiale și semioficiale, apărute în diferitele ziare maghiare au fost ticluite în prea bine cunoscuta oficină a cavalerului de pe lângă prim-ministrul *Bánffy*, în cabinetul domnului *Jeszenszky*.

De aceea atăta *rea voință* în ele. Pentru-că opiniuni publice maghiare nu i-se comunică motivele pentru cari Românii uniți *nu pot* să intre în congresul catolic din Budapesta, ci întregii afaceri i-se dă un colorit curat *politic*.

Guvernul maghiar alarmează țara cu aceea, că fruntașii români bagă politică și în biserică, și *pasivitatea* lor po-

litica o extind acum și pe terenul pur bisericesc.

Nu fruntașii mireni ai biserice unite au convocat conferența la Cluj, ci comitetul național politic al Românilor! — zice dl Jeszenszky.

Ear' străinătății ti vorbește astfel: „In proiectata autonomie catolică se cuprind *multe favoruri* pe seama Românilor uniți, pe terenul cultural. Ei însă nu voesc să le primească dela noi. Când o naționalitate nici drepturi nu voeste să primească dela stat, e semn, că s'a pus în stare *revoluționară* față de stat, și ca revoluționară va trebui să fie tratată!”

Va să zică: intimidare pentru cei slabi de ânger și seducere pentru cei din străinătate, cari nu cunosc încă firea Maghiarilor.

Episcopatul unit ti face însă curte dl Jeszenszky și-și exprimă speranța, că „de bună-seama și în modul cel mai hotărît va respinge *atentatul* îndreptat din motive *agitatorice* asupra unității biserice catolice”.

Ei bine; reu de tot trebuie să stee guvernul cu planurile sale în chestiunea autonomiei biserice catolice, dacă cu atâtea soiuri de arme necunoscute, trebuie să se aperse.

Când cu lingușiri, când cu amenințări, când cu denunțări și ponegriri tendențioase.

Noi însă știm, că episcopatul și clerul unit, precum și mireni vor merge mână în mână. Altfel ei toți s'ar expune unui mare pericol.

Știm mai departe, că totdeauna când guvernul unguresc și presa maghiară nu e mulțumită cu purtarea Românilor e semnul, că Românii bine se poartă și bine fac aceea-ce fac.

Înjurăturile și amenințările presei maghiare nu pot dar' decât să ne învelească, și să ne facă să dorim de nou, ca *conferența dela Cluj* se fie cât se poate de *imposantă*, *decurgerea ei cât se poate de împunătoare*, *concul ce se va lua cât se poate de prudent și bine motivat*, ca astfel să impunem guvernului și opiniunei publice maghiare, alarmată prin organele guvernului, din toate punctele de vedere.

Conferența dela Cluj e un nou privilegiu, spre a ne afirma; și ne lăsam ocaziunea nefolosită, ci să ne afirmăm cu demnitate, protestând cu toată puterea cuvântului contra atentatului ce se plănuiește asupra naționalității noastre. Să nu ne lăsam a fi influențați din nici o parte. Să nu ascultăm de nime decât numai de glasul conștiinței noastre, care ne impune o ținută deamă și națională

în chestiunea aceasta de cea mai mare însemnătate pentru biserica unită și pentru naționalitatea noastră și care ne chiamă pe toți la o apărare energică contra inimicului înarmat cu planuri adânci și ascunse.

Să nu ne lăsam a fi intimidați prin amenințările presei jidano-maghiare, și să nu ne lăsam a fi ademiniți nici prin promisiunile dulci, dar' ascunse, necunoscute, ale guvernului maghiar.

Nu există atâtea drepturi pe care ni le-ar putea acorda guvernul în cadrul autonomiei bisericești, ca ele numai pe departe să înlocuească dreptul cel mai frumos, pe care-l *avem* acum, și pe care l-am perde în momentul în care am intra în congresul catolic și ne-am alătura la autonomia biserice catolice, dreptul de a forma o *biserică independentă română*!

Independența aceasta a biserice unite avem să o apărăm din toate puterile, și chiar cu respingerea tuturor drepturilor problematice, pe cari ni-le pune guvernul în vedere.

Modul de apărare are să se statorească în conferența dela Cluj; de aceea sperăm că tot Românul unit cu tragere de inimă către neamul și biserica sa își va ține de sfântă datorința a lua parte la conferență.

Primejdia e mare, de aceea mare trebuie să fie și numărul acelor, cari sar întru delăturarea ei!

Să ne adunăm deci toți la Cluj, unde ne chiamă glasul națiunei și al bisericei primejdite!

Sibiu, 25 Iunie n.

Din Bucovina. Declarația „Concordiei”, despre care ziarul nostru a publicat deja o apărare justă, se pare-că nu află răsunet în Bucovina. Nici unul din corespondenții noștri nu s'a pronunțat în favorul ei; toți sînt de acord în a o condamna. Lipsa de spațiu ne silește să renunțăm a da detaliurile interesante de cari dispunem. Înregistrăm însă, că nota principală a situației din Bucovina e lupta între conservatorii vechi și curentul nou.

Sași bravi. Deunăzi Sașii din comitatul Tîrnavei-mici au dat frumoase probe, că nu mai vor să fie slugile guvernului maghiar.

Comitele a fost propus în congregațiune, ca comitatul să iee parte la sărbătorile „patriotice”, ce se vor da în *Sighisoara* întru amintirea hănoșilor căzuți acolo, și la desvîlirea statuei lui *Petofi*. Sașii au protestat prin oratorul lor, profesorul *Wolf* și la votisare au câștigat majoritatea:

După aceea, provocându-se la legea de naționalități, Sașii au exoperat hotărîrea congregațiunii, ca *procesul verbal al pedinelor să se iee și în limba germană*, și forurile administrative să pertracete cu partidele în limba lor maternă, și în aceeași limbă să le extradea și sentențele.

Firește, că această ținută a Sașilor a adus în furie presa maghiară, care-i înjură.

Aceasta însă numai cînte face bravorilor Sași.

Un „patriotic” episcop. Episcopul *Gavrilă Zmejanovic* din Verșet, care numai ieri-astăieri a avut proces cu un credincios al seu, pe care l-a predat temnițelor ungurești, spre a-și repara *astfel* onoarea, continuă cu opera sa patriotică, și ne ferecește și pe noi Românii. „Gazetei Transilvaniei” i-se telegrafează din Panciova, că președintele comitetului parochial al parohiei *macedo-române* din Panciova a fost destituit cu forța din postul seu, la pornica episcopului din Verșet. Sîntem curioși ce va mai fi și asta?

Publicațiunile inspirate de dl V. Mangra își fac efectul lor în presa maghiară, care le reproduce textual. „Kolozsvár”, organ guvernamental, scrie pe baza lor un prim-articol sub titlul „*Eorăși uneltiri*”. De altfel ziarul maghiar nu e aplicat a da nici o importanță politică pretinșelor uneltiri. „Ele pot provoca cel mult represalii *politienești* și alte *măsuri legale*, (dacă nu li-a fost destul cu martirul) — zice „Kolozsvár”.

Ceea-ce e mai regretabil, „Kronstädter Zeitung”, organul Sașilor verzi, încă reproduce întreg interviul din „Epoca” al dlui Mangra. Așteptăm dela acești confrați să rectifice acum greșeala, în care au fost induși.

În stare de asediu. În mișcările de grevă ale lucrătorilor de pe Alföld, guvernul vrea să impue și să înspăimînte pe țărani cu *puterea gendarmerească*. S'au concentrat atâtea gendarmi, încât se poată afirma, că Alföldul este în stare de asediu. La *Seghedin* au sosit 400 de gendarmi, din cari s'au trimis patruze tari în toate părțile comitatului. La *Arad* s'au concentrat 250 de gendarmi, din comit. Heveș și din Ardeal. Astfel în Arad sînt cu totul 400 de gendarmi. În comitatul *Bichis* s'a sporit numărul gendarmilor la toate posturile, așa că sînt câte 20—30 de gendarmi la fiecare post, ba la *Meső-Berény* și *Oroskaza* sînt câte 40. La *Zombor* au sosit 200 de gendarmi, cari vor fi împărțiți pe la posturi. — Afară de acestia se ține la îndemână și putere militară necesară. Se anunță, că gendarmeria e prevăzută cu porunci foarte stricte. Afară de patrulele re-

gulate vor circula patrule de câte 10—12 feciori în jurul comunelor și pe câmp, printre arături, ca aceia, cari vor intra în lucru să nu fie împedecați de greviști. În părțile sudice se vor așeza soldați în toate comunele.

Dintre toate măsurile, ce ar fi să se iee, guvernului fi mai vine la socoteală a recurge la puterea brachială!

Causa autonomiei.

Conferența Episcopilor.

— Raport special. —

Blaj, 23 Iunie n.

Azi la orele 10 a. m. s'a deschis în Blaj conferența episcopilor gr.-cat., aparținători Metropoliei de Alba-Iulia, convocată în cauza autonomiei.

La conferența aceasta, ținută sub președenția I. P. S. Sale Metropolitului *Victor Mihályi*, au luat parte P. S. Lor *Michail Pavel* cu secretarul seu *Dr. C. Bulcu*, *Dr. Ioan Szabó* cu secretarul seu *Vasile Pordea* și *Dr. Demetriu Radu* cu secretarul seu *Ioan Boros*. Au participat apoi prepositul capitolului metropolitan *Rev. Ioan M. Moldovanu*, secretarul *Dr. Aug. Bunea* și fiscalul consist. *Dr. Vas. Hossu*.

Rezultatul conferenței acesteia, după informațiile ce avem, este să se facă *representațiune la Maiestatea Sa pentru apărarea drepturilor biserice unite*.

Rezultatul acesta, nu poate decât să umple de bucurie inimile tuturor credincioșilor biserice unite, căci el este efluxul sentimentelor tuturor.

Din parte-ne nu dorim, decât ca conferența convocată la Cluj să se identifice cu concul acesta și să iee parte Episcopilor în chestiunea aceasta atât de importantă nu numai pentru uniți ci pentru toți Românii.

Cu trenul de 7 ore Excel. Lor *Pavel* și *Szabó* au părăsit Blajul împreună cu însoțitorii lor.

Ținuta episcopatului.

Am așteptat cu nerăbdare raportul despre conferența episcopilor gr.-cat. *Correspondentul nostru nu ne comunică nici un text oficial al conculului luat, ci ne spune numai după informațiuni îndirecte, că episcopii au hotărît a da o representațiune către Maiestatea Sa.*

În acest concul se poate cuprinde implicit și concul de a nu lua absolut parte la congresul din Budapesta. Marturisim, însă că

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Jules Verne.

Castelul din Carpați.

Roman din viața poporului românesc din Ardeal.

— Traducere autorizată, —

de

Victor Onișor.

(Continuarea 3.) (Reproducerea interzisă).

— Nu trebuie să plătesc nimic?
— Nu, de fel.

— Bine!... Acum o să mă uit pe apa Jiului!... Da... uită turnul din Livăzel... Îl cunosc de pe cruce că-i lipsește un braț... Și mai în jos, în vale, printe brazii, vîd turnul din Petroșeni, cu cocoșul de tinicheia; uită-te stă cu ciocul deschis, își chiamă puil... Și de acolo mai în jos, turnul acela ce se vedea printre copaci...? Acela trebuie să fie turnul din Petrila... Dar acum îmi vine în minte, mai așteaptă nițel, ca să mă mai uit...
— De, uită-te numai.

Bucur se îndreptă către platoul Orgal; apoi întorcîndu-se cu ochianul, se uită la pădurile întinse de pe coastele Pleșii, până ce câmpul obiectivei cuprinse trăsurile castelului îndepărtat.

— Da, exclamă el, a patra creangă e jos... Doar' bine am văzut eu!... Si nu s'a duce nimenea acolo s'o iee și să facă un foc cum se cade în noaptea de Sânziene... Nu, nimenea... nici eu nu... Îți pui trupul și sufletul în primejdie... Dar' nici nu trebuie să te atingi de ea!... S'o afle cineva să o ducă în noaptea aceea în mijlocul focului din iad... Acela o fi neșuratul.

Poate că ovreul l'ar fi întrebat, să-i esplice aceste vorbe neînțelese pentru ori-ce om, care nu era din Mățești, ori din ținutul acela. Când deodată Bucur strigă într'un ton de spaimă și surprindere totodată:

Oare ce se fie negura aceea, ce iese din turn?... Oare negură-i?... Nu!... Ai mai zice că e fum... Dar' asta nu se poate!... Din căminurile castelului de zeci de zeci de ani n'a mai eșit fum!

— Dacă vezi fum, ciobane apoi de bună-seama e fum.

— Nu... nu!... Doar' s'a întunecat sticla mașinei acesteia.

— Șterge-o.

— Și dacă o șterg...

Bucur întoarse ochianul și ștergîndu-i sticla cu mîneca cămeșii, îl pune ear' la ochiu.

Într'adevăr ceea-ce eșia din turn era fum. Se ridica drept în sus în văzduhul liniștit și apoi se perdea în atmosfera fără margini.

Bucur rămase nemișcat și nu mai vorbea.

Toată atențiunea sa era îndreptată asucastelului, întrucît de umbra ajunsă până alături cu platoul Orgalului.

Nu mai decât lasă ochianul din mână, și caută în straiță.

— Că e ochianul acesta? — întrebă el pe ovreu.

— Un florin și cinci-zeci — răspunse colportorul.

L'ar fi lăsat el și cu un florin, dacă ar fi văzut, că Bucur vrea să țirguească. Dinsul însă nu se mai gândia să facă aceasta. Stăpînit de o uimire pe cât de neașteptată pe atât de neînțeleasă, el își viri mîna în fundul straiții și scoase parole.

— Pe seama dumitale cumperi ochianul? — întrebă colportorul.

— Nu... pentru stăpînul meu, prima rul Colțu.

— D'apoi întoarce-ți va el prețul?... — Da... îmi dă și doi florini încă...

— Cum... doi florini?... — Ei, fără 'ndoială! Noapte bună...

— Noapte bună, ciobane.

Și Bucur, fluierîndu-și cîanii, adunîndu-și la olaltă oile, plecă repede către Mățești.

Ovreul privind în urma lui, clătîna din cap, ca-și-cînd ar fi avut de lucru cu un om fără de mintea întreagă.

— Dacă știam — murmura el în sine — îi ceream mai mult pe ochian!

Apoi rînduindu și marfa pe care o luă în spate și la gât, plecă în sus pe ștermurul drept al Jiului.

Unde mergea? Puțin ne impoartă. El numai fugitiv a apărut în această istorisire. Nu-l vom mai revede.

II.

Studiind stîncile grămădite de natură în epocele geologice, după ultimele convulsii ale pămîntului, sau clădirile făcute de mână omenească, preste care a suflat vîntul timpurilor trecute, aspectul e întru toate asemenea, când le privești din depărtare de câteva miluri. Peatra brută și peatra lucrată se confundă foarte ușor. Din depărtare se vede aceeași culoare, aceleași liniiamente, aceleși abateri ale liniilor, aceeași uniformitate de nuanță, sub scoarța surie a veacurilor.

Astfel era și cu cetatea, — numită altmintrelea: „*Castelul din Carpați*”. A-i deosebi formele puțin pronunțate pe acest platou al Orgalului, încoronat la stînga pasului Vulcan, era imposibil. Ea nu-și înalță fruntea sus dintre munții, ce o adăposteau la spate. Ceea-ce ar cugeta cineva că e un turn de sentinelă, nu e decât o ridicătură de stînci. Cine ar privi din depărtare, ar crede că vede zidurile unui turn, pe când în fapt nu e decât spinarea unui deal. Întreaga împregiurime e vagă, nesigură și fantastică. Astfel mai mulți turiști cred, că castelul din Carpați nu există, decât în imaginația poporului din ținutul acela.

E evident, că mijlocul cel mai simplu, de a te convinge despre adevăr, ar fi să iei un călăuz din Vulcan sau din Mățești, să vi-sitezi pasul, să urci munții de pe acolo și să

cercetezi interiorul acestor clădirei. Dar' zeu că mai ușor găsești calea la castel, decât un călăuz, care să te însoțească acolo. În valea celor două Jiuri pentru lumea aceasta nu s'ar afla cineva, care să conducă pe un călător la „Castelul din Carpați”.

Ori-cum ar fi, cine știe ce ai pute vedea în acest lăcaș vechiu cu un ochian mai perfect și mai bine făcut, decât cu instrumentul de speculă, cumpărat de Bucur pe socoteala stăpînului seu Colțu.

Cam opt, nouă sute de urme dela pasul Vulcan e o ruină de cetate, de culoare surie acoperită de mușchiu și plante lapidare. Ea cuprinde o periferie de patru, cinci sute de stîngeni, știrbind starea plaiului; la fiecare capăt are câte un turn de apărare sau bastion, dintre care lângă cel din dreapta, unde era crescut și fagul cu pricina, se vedea un mic canton cu un vîrf ascuțit; de-a stînga un zid rîzimat pe stâlpi, ce sustineau turnulețul unei capele, al cărei clopot, ce se mișca foarte ușor, de multe-ori sună când e vre-un vînt puternic, spre spaima locuitorilor din ținutul acela. În mijloc erau încăperi de locuit în formă de turn compact, tare, încoronat cu platformă, cu trei șiruri de ferești plumbuite, ear' primul etagiu încungiurat de un foșor în cerc; de-a-supra platforme o rudă lungă de metal, împodobit cu inel feudal, un fel de sfîrlează acoperită de rugină. Suflarea ultimului, vînt o îndreptase spre răsărit-mează-zi.

(Va urma).

am fi dorit ca aceasta să ni-se fi anunțat expres.

Așteptăm informații mai detaliate dela Unirea.

Conferența din Cluj.

„Gaz. Transilvaniei” se ocupă la primul loc de conferența din Cluj și atinge în câteva cuvinte problema acestei adunări. Aceasta un poate fi de a se ocupa cu felul și modul autonomiei bisericei române gr.-catolice, față cu tendințele ce o amenință.

Nici consfătuirea prealabilă dela 18 Maiu a. c. — scrie „Gazeta” — nu s'a ocupat, nici conferența generală, ce se va ține în 29 Iunie a. c. nu se va pute ocupa de chestiunea, cum se organizează autonomia provincia metropolitană române de Alba-Iulia și cum să se compună statutul ei organic.

E înverdat, că așa ceva nu poate fi admisibil, ar fi un *flus ante patrem*. Conferența conchemată de mireni are de a se ocupa cu chestiunea cea gravă a momentului, care este: *autonomia proprie de sine stătătoare, ori contopirea cu biserica catolică ungurească?*

Cu alte cuvinte: vreau Românii uniți să-și înmormenteze independența Metropolei lor, primind ca ea să fie în viitor a cincia roată la carul autonomiei romano-catolicilor dela Pesta, în care autonomia guvernului și cu prelații ungurești umblă de a ruptul capului s'o infunde? ori s'ut hotărâți a susține și apără din toate puterile dreptul și independența bisericei lor respingând ori-ce amestec cu biserica ungurească? Și dacă voesc vieță, ear' nu moarte, ce pași trebuie să întreprindă, ca să delăture ori-ce pericol și să-și valideze dreptul stipulat și recunoscut de neatrănare a bisericei?

Eată de ce se tractează în momentele de față!

Astfel precisând tema „Gazeta” încheie cu tot dreptul zicând, că în momentele de față numai un gând trebuie să aibă toți Românii uniți, dela vâldică până la opincă, gândul: *de a scăpa naia bisericei de valurile amenințătoare.*

Conferența din Cluj și tinerimea.

Tinerimea noastră universitară, ca întotdeauna, își are și acum rolul său frumos, de a susține ordinea, a aranja cele de lipsă la conferența din Cluj, și a se pronunța și ea, cu demnitate, asupra chestiunii atât de importante. Este un lucru de sine înțeles acesta.

„Gaz. Transilvaniei”, reflectând în primul său de azi la această chestiune, scrie:

„Am putea oare presupune, ca astăzi se fi dispărut din suflet nostru aceea mândră legiune de ecleziari plini de entuziasm și de abnegare juvenilă, cari întotdeauna au fost fala oastei luptătorilor pentru drepturile națiunii și ale bisericei?”

Nu se poate!

Cu toată asuprirea, sub care geme poporul nostru de zeci de ani, n'a putut să se stângă din inima lui făcarea dătoare de viață a însoțirii, n'a putut să dispară din mijlocul său garda în veci nebiruită a junimei, purtătoare steagului sfințelor ideale, de care este și trebuie să fie condus ori-ce popor pătuns de chemarea și viitorul său.

Sântem convinși, că lupta pentru drepturile bisericei noastre românești va găsi și de astădată pe tinerimea română la postul ei.

Conscrierea alegătorilor.

Atragem atențiunea celor îndreptățiți la urmărirea publicațiune, ce ni-se trimite:

Subscribul comitet central electoral aduce la cunoștință publică, că *din 5-25 Iulie a. c.*, se vor expune spre vederea publică:

1. Listele provisorice ale alegătorilor de deputați dietali din cele 4 cercuri electorale ale comitatului Sibiin în reședința comitatului central-electoral, în biurul comitatens de expediție (casa comitatensă).

2. Listele provisorice ale orașului Sebeșul-săsesc în biurul magistratului din Sebeșul-săsesc, listele comunelor mari în cancelariile comunelor respective, ear' listele comunelor mici în cancelariile notariatelor cerceale respective.

Fiecare poate în timpul acesta dela 8-12 ore a. m. lua intuițiune în liste, ear' dela 2-6 ore d. a. a-și lua copii de pe ele.

În timpul din 5-15 Iulie poate reclama: fiecare în privința persoanei sale și contra listei unui cerc, precum și fiecare, care este indus în listă, cu privire la ori-ce inducere în listă, sau ștergere. Reclamațiunile de asemenea se vor expune în localitățile amintite spre vedere publică și fiecare îndreptățit de a reclama, își poate face din 16-25 Iulie observările sale asupra reclamațiunilor.

Reclamațiunile și observările sânt a se adresa comitetului central-electoral în scris și prevăzute cu documentele necesare, și a subșterne magistratului din Sebeșul-săsesc, respective primăriei acelei comune mari, sau notariatului cerceal al acelei comune mici, contra a căreia liste s'a făcut reclamațiune.

Într'o scriptă se pot face reclamațiuni cu privire la mai multe persoane, observările însă trebuie făcute separat la fiecare reclamație (§. 44, 45 și 46 din art. de lege XXXIII din anul 1874.)

Totodată se publică, că de oare-că darea de câștig de clasa III în orașul Sas-Sebeș și în comunele Călnic, Lancrăm, Petriș-lău, Apoldul-superior, Amnaș, Topârcea, Aciliu, Gusterița, Marpod, Ilimbav și Mohu încă nu e prescrișă pe anul curent, în sensul înaltei ordinațiuni a ministrului r. u. de interne ddo 9 Noemvrie 1889, nr. 70872/1889, în-cât privește darea de câștig de clasa III, în aceste comune în locul contribuției din anul curent și trecut s'a luat aceea din anul trecut și penultim ca basă la procedura de rectificare și că fiecare, care în urma acestei proceduri n'a fost indus în listă, este îndreptățit la cas, când în decursul timpului prescrierea dării de câștig de clasa III, s'ar statori ca valoare de drept — ca pe lângă documentarea îndreptățirii sale pe calea reclamații și pe lângă observarea normelor de mai sus, să ceară inducerea în lista.

Sibiin, în 22 Iunie n.

Comitetul central-electoral al comitatului Sibiin.

Reissenberger,
president.

Bock,
notar.

Austriaca-Bucovinensia.

Viena, Iunie 1897.

II.

Toate guvernele austriace fără deosebire au observat totdeauna în modul de a guverna o atitudine echivocă față cu aspirațiunile juste ale Românilor bucovineni.

Cu toate aceste la nenorocirea noastră n'au contribuit așa de mult guvernele diverse, ci în prima linie nepriceperea, indolența, lipsa de sinceritate, și în multe cazuri și reaua credință — mala fides — a conducătorilor impuși nouă.

Era constituțională inaugurată în Austria ca și în cele mai multe alte state europene de abia în epocalul an 1848 ne-a adus și nouă Românilor bucovineni unele foloase reale. Grație luptei energice și cinstitute a membrilor nemuritori din vechia familie într'adever boierească și românească a Hormuzacheștilor, Bucovina a obținut în cadrul constituției austriace o autonomie relativ destul de largă. Dar' ce folos dacă intențiunile și stăruințele iubitei familii hormuzachești au fost contrabalansate de clica fanariotă înucuită în țeară de secole.

Hormuzacheștii au pus în serviciul națiunii tot patrimoniul lor. — o avere materială colosală și toată inteligența și tăria morală de care dispuneau într'un mod rar toți membrii din familia lor. Prin sacrificiile acestei ilustre familii s'a crescut la institute mai înalte o pleiadă de tineri, dela care națiunea aștepta totul și s'a ales în urmă cu decepțiunea cea mai mare.

Ar fi prea dureros dacă am voi să concretisăm cu dovezi palpabile și neresturnabile asertiunea aceasta din urmă.

Grație alegerei unui bărbat cinstit în parlamentul austriac din partea poporului autohton din Bucovina stăm față în față cu o constelațiune cu totul tot nouă.

Acum ar trebui să se înceapă opera de purificare.

Și spre scopul acesta nici nu mai avem nevoie de puterile mitice ale unui Ercole. Ceea-ce este însă de absolută necesitate, constă în delăturarea consecențelor a tuturor elementelor problematice din corpul nostru național. Noi nu mai sântem minori, ca să avem trebuință de tutori imbecili, incapabili și pe lângă toate încă și în gradul suprem nesinceri. Noi protestăm cu energie în contra numirii arbitrare de „Români tineri” ca nuanță politică.

Noi cunoaștem tineri și bătrâni fisiologi-cește numai după etate. În aspirațiunile noastre naționale și tendințele politice distingem numai Români, cinstiți și uscături. Între aceștia din urmă numărăm pe Români cei slabi de ânger, cari n'au o părere proprie sănătoasă și nici energie, ca să între într'o luptă națională viguroasă, și pe toți renegații Români de oportunitate, cari vând fără scrupule și interesele cele mai vitale ale națiunii pentru un miserabil blid de linte. Dacă am voi să aducem exemple, ne-am îngloba prea tare.

Noi nu cunoaștem un partid român-conservativ în sens adevărat politic.

Conservativi, cari conservează numai nă-ravari învechite și rele, nu merită titlul ace-

sta în adevăratul înțeles al cuvântului, n'au nici un drept etic la existență.

Dovada cea mai eclatantă în direcțiunea aceasta o dă campania publicistică din timpul din urmă, întreprinsă de câteva suflete alese în foile românești transilvănene, în contra putregaiului bucovinean, ce se răsfăță fără scul în detrimentul nostru național. Semnificativ este, că campania aceasta purificatoare s'a putut întreprinde de abia după-ce a dispărut faimoasa *Gazeta Bucovinei* de tristă memorie.

O secătură mai desgustătoare decât „Gazeta Bucovinei” n'a mai existat pe orizontul publicistic.

Acest organ de publicitate, care se numea fără nici o îndreptățire organ acreditat al partidului național, a stricat foarte mult prestigiul nostru național, ocupându-se numai cu nimicuri originale și reproduceri seci din alte foi fără nici o valoare reală pentru abonții ei.

Foia aceasta a fost ceva mai bună numai în timpuri, când îi succedea unui scriitor mai bun se contrabandiza așa zicând câte un produs mai de Doamne ajută. În privința aceasta s'ar pute scrie un capitol frumos, însă discrețiunea nu-mi permite deocamdată satisfacerea poftii acesteia.

Altfel „Gazeta Bucovinei” se bucura de sterilitatea cea mai completă.

Disparițiunea „Gazetei Bucovinei” este de salutat cu cea mai mare satisfacție. Ea se plângea, că Românii inteligenți nu o apriguesc cu condeiul. Plângerea nu era sinceră, pentru-că dacă te încumetai să scrii ceva mai independent, erai stigmatizat ca ultraist, și denunțat în mod mășav.

Care publicist cinstit s'ar fi putut demite sub astfel de împregiurări să colaboreze la o foaie, unde conducătorii nechemăți își jucău menderle cele mai urite?

Grație acestei împregiurări, toate elementele cinstite observau o atitudine pasivă. De abia disparițiunea „Gazetei” a dat curs liber puterilor latente a publicistilor români din Bucovina.

În scurtul interval de timp de nici 2 luni s'au scris în foile transilvănene: *Tribuna* și *Gazeta Transilvaniei* mai mult și mai bine din partea corespondenților bucovineni, decât a scris „Gazeta Bucovinei” în tot decursul existenței sale funeste.

Păreriile, căzora li-s'a dat expresie din partea Românilor bucovineni în organele de publicitate căscăpăte, îndreptățesc la speranțele cele mai frumoase, pentru viitor. Din toate enunțațiunile transpiră un spirit bărbătesc, demnitate națională și încredere în forțele noastre proprii. În privința aceasta se-mi fie permisă o observare.

Mai-că toți corespondenții pledează pentru o alianță cu celelalte fragmente ale națiunilor conlocuitoare din țeară. Ba unii merg chiar așa de departe, încât n'au nimic în contră, dacă ne-am alia și cu Jidanii, cel mai periculos element pentru dezvoltarea noastră economică, conditio sine qua non a existenței noastre politico-naționale. Cum înțeleg respectivii domni alianțele proiectate, mai ales cea din urmă, e greu de priceput. Interesele noastre bine înțelese sânt diametral opuse intereselor jidovești. Din Jidan nu faci nici odată Român și dacă se girează anul ca atare, o face numai, când abandonând total tendențe economice sănătoase. Românul dacă nu voeste să fie antisemit, trebuie să fie cel puțin contrar exploatării noastre economice. Aceasta nu se poate contesta. Cum înțeleg știutele jidovești din Bucovina egala îndreptățire, se vede din împregiurarea, că ele fără deosebire de colorit politic la aparență diferit strigă unisono: „Gewalt”, când câțiva înși cu inimă pentru popor agitează cu mijloace permise pentru emanciparea din ghiarele alcoolismului. Argument sdrobitor, că noi nu ne putem alia nici odată cu Jidanii. Dar' nici cu celelalte elemente nu putem pacta, pentru-că ele ne sânt ostile.

Când este vorba, ca să ne strice nouă Românilor, se aliază toți veneticii și dau năvală în tabăra noastră, în care se află de multe-ori și trădători, cari fac cauză comună cu dușmanii nostri. Tendenza noastră principială este și trebuie să fie îndreptată în prima linie în contra *fariseismului național*. Elementele pretinse române, însă problematice și echivoce în procedura lor, trebuie supuse unui sistem corecțional sever și numai de se vor arăta corigibile să se tolereze în sfatul națiunii noastre.

Cu elementele străine să ne purtăm just, însă cu cea mai mare rezervă. Constelațiunea politică în Austria este favorabilă aspirațiunilor noastre, de aceea să nu perdem timp.

Deputații vechi realeși pentru parlament trebuie să rupă cu tradițiunile și tertipurile obsolete. Noi le cunoaștem slăbiciunile, nu le mai putem însă tolera. Vreând nevredn trebuie să procedăm solidă cu alesul inimii

noastre, pentru-ca astfel să aibă în vedere: „homo sum, et nihil humani mihi alienum” sau „der Krug gett so lange zum Brunnen, bis er bricht”.

Dr. N. D. cav. de Preda.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

O sərbare frumoasă.

Delinești, 18 Iunie n.

Între împregiurările critice de azi, noi Românii puține zile avem, în cari ne putem bucura și veseli.

Și când vine vr'un moment de bucurie în viața poporului nostru, sânt în aceea credință, că nu e de prisos a-l face cunoscut publicului nostru.

Un astfel de cas înveselitor au gustat credincioșii nostri de legea greco-orientală din comuna Apadia, comitatul Caraș-Severin, la „Pogorirea Duchului Sfânt”, când li-s'a sfințit biserica și școala de nou zidite.

Înainte de a descrie decursul sfințirii, care cred că a făcut o impresiune foarte plăcută asupra tuturor creștinilor, cari au avut fericirea de a fi de față, voesc a face în câteva liniamente scurte istoricul comunei Apadia:

Comuna Apadia are numai 900 suflete, e așezată între munți înalți, romantici, păduri seculare și pomi roditori, e încungurată cu văi și reci izvoare cristaline, pământul și livezile produc bine, și au preț deosebit de mare, poporul e robust, harnic, muncește aproape în toate ramurile economiei, nu dă mult pe măreție, și aceste-l fac de e mai cu stare aici pe valea pogonicului.

Deși e mică la număr, comuna ne-a dat bărbați harnici, precum advocați, învățători, notari, neguțători și a.

Apadia (apa zeiței Diana) din produsul ei a contribuit și la creșterea fericitului și marelui metropolit Andreiu baron de Șaguna, care a fost îngrijit și susținut cu cele de lipsă — pe când studia în Budapesta — de o rudă a sa cu numele Grabovszky, mare proprietar de Apadia, Macedo-român.

Ce privește religiunea și morala, poporul acestei comune a dat probe de decadență, și nici nu-i de mirat, căci proroci mincinoși s'au înmulțit, cari fără temere de Dumnezeu și ca niște vermi rod rădăcina pomului redinței.

Acum însă s'au îndreptat, îndată ce a luat conducerea harnicul preot Nicolae Cornean, care fiind înzestrat cu calități foarte frumoase și fără nici o patimă, a știut înfrânge toate pedecile; dovezi ne-a dat destule.

Până acum au lipsit comunei edificiile cele mai însemnate. Biserica era micuță, clădită din lemn, fără fundament, mai veche de un secol, necorespunzătoare, fondul bisericesc numai pe hârtie, obligațiuni vechi și dubioase, perentele mai mari ca capitalul.

Terenul de muncă era deschis, lipsiau însă muncitorii adevărați. Dar la timp potrivit a trimis D-zeu în mijlocul poporului pe acel bărbat adevărat, care n'a crutat nici o ostenală, jertfindu-și averea ba periclitându-și și sănătatea, muncind ziua și noaptea numai pentru binele poporului, pentru prosperarea biserice și a școlii.

Ca opera măreață să se realizeze cât mai iute, și-a luat de ajutor pe învățătorul Ioan Trandafir, cu care împreună în cea mai bună armonie, a regulat toate, prin cuvinte dulci și conducerea înțeleaptă. A crescut fondul bisericesc și școlar, l'a încașat pe cale pacinică, a supravegheat și îndreptat lucrările mesterilor pe timpul edificării. Astfel azi a ajuns poporul în acel stadiu de prosperare, încât cu mândrie și fală poate zice, că Apadienii sânt fericiti, au preot și învățători harnici, biserica, în preț de 10.000 fl. școală, în preț de 200 fl., zidite într'un stil măreț fără păreche în părțile aceste.

Acum se revin la însuși actul sfințirii biserice și școlii.

Terminalul de sfințire la dorința poporului s'a fixat pe a doua zi de Rusale, când s'a srbat și ruga îndatănată.

Ca delegat al Prea Sfinției Sale dlui Episcop a fost trimis simpatice și de toți iubitul protopop Andreiu Ghidiu din Caransebeș, care necrutând nici o ostenală, a venit în comună încă Duminecă, în ziua de Pogorirea Duchului Sfânt, în care zi împreună cu preotul local a srbărit cele premergătoare sfințirii, după tipicul prescriș, precum vecernia, privighierea și mutarea celor sfințite din altarul biserice vechi, asistând și poporul mic cu mare.

Luni dimineața ne-am deșteptat la buibuitul treascurilor și sunetul clopotelor. Ini-mile tuturor saltău de bucurie, se auzia poporul zicând vesel și plin de mândrie: „Haideti la biserica cu toții, cum sună de frumos clopotele, mai cu seamă cel mare (dăruit acum de tatăl și frații Cornean), alergați să mulțumim Domnului curesc și să aducem recuno-

ștință harnicilor nostri conducători cari ne-au făcut atăta bine.

La 9 ore dl protopop Ghidiu, asistat de preoții Ioan Meda din Valeadeni, Mihail Borca din Brebul, Teodor Muntean din Delinești, Vasile Cornean din Ruginosu și preotul local Nicolae Cornean, îmbrăcați în ornate frumos strălucitoare, începe actul sfințirii.

Cântările le-au executat învățătorii Dimitrie Iacobescu din Delinești, George Cătană din Valeadeni, Dionisie Cornean din Apadia, Ioan Trandafir din Apadia, Emanuil Pirtea teolog curs. III din Valeadeni, Alexandru Bocșian adjunct notarial din Delinești.

Biserica spațioasă era îndesată de ascultători veniți anume din depărtare. După stropirea cu apă sfințită, protopopul împreună cu preoții au încungurat cu litia biserica de 3 ori, urmându-le poporul. Acest conduct a fost imposant, clopotele sunau, treascurile trosneau și cu toții cântam. La a 3 a încungurare s'a sfințit și școala.

La sfânta liturgie la priceasnă suindu-se dl protopop pe amvon, a predat cu cunoscuta-i oratorie o cuvântare ocațională pătrunzătoare și instructivă, asemănând biserica cu o mireasă, și cătră fine a dat o lecție acelor cari se joacă cu religiunea și naționalitatea; pe urmă a implorat darul curesc peste popor.

Finindu-se actul sfințirii, cu toții ne-am adunat la masa ospitală a familiei Cornean, ear' nația s'a împărțit pe la casele Românilor nostri, veselindu-se împreună după obiceiul românesc.

Sub durata prânzului s'au rostit mai multe toast. Protopopul Ghidiu a vorbit pentru P. S. S. dl Episcop Nicolae Popes, învățătorul George Cătană pentru protopopul Ghidiu; protopopul Ghidiu pentru preotul local Nicolae Cornean, înșirând meritele d-sale, care pot servi de model preoților și dorind a-l vedea cât de curând facins cu brău roșu; a toastat protopopul Ghidiu și pentru învățătonul Ioan Trandafir, care e totodată episcop primar.

Preotul Nicolae Cornean ti mulțumește și roagă pe dl protopop a nu se ocupa cu ideea de a-l vedea facins cu brău roșu de oare-ce nu-l merită, căci ceea-ce a făcut, a făcut din datorință, ce are ori-și-care preot față de biserica și poporul său.

Protopopul nu l'a rămas dator, reflectându-i că și datorințele își au marginile lor, — dar ceea-ce a făcut preotul Cornean trece granița datorinței și meritele trebuiesc răspătate, deci susține ce a zis mai înainte, toastând și pentru doamna mamă Cornean și pentru preoteasa Cornean, asemănându-le cu Maria și Marta din evanghelie.

A mai toastat învățătorul Cătană pentru preoțime, și pentru tatăl Cornean, învățător în pensiuine; învățătorul Trandafir pentru notarii Cornean și Crăciunescu.

Finindu-se prânzul, am mers cu toții în curtea biserice și am incins o horă românească, sfârșindu-o cu Ardeleana; musica a condus o capela lui Trif din Ohaba. Așa am petrecut ruga până noaptea târziu.

Ca de încheiere amintesc, că pe seama biserice s'au donat mai multe lucruri prețioase și anume: *Mai mulți creștini* au donat un candelabru în preț de 76 fl.; *Tatăl și frații Cornean* un clopot în preț de 190 fl.; Doamna neguțătoareasă Nina Meda, din Valeadeni un măsai frumos pe pistol, lucrat cu mâna sa proprie; doamna peoteasă Cornean și doamna învățătoareasă Iovina Trandafir, o perdea frumoasă la ușile împărătești, precum și alte lucruri frumoase cari împodobesc biserica.

Așa am petrecut o sərbătoare dintre cele mai însemnate, ce pot obveni în viața omenească.

Un astfel de popor, care muncește și jertfește, merită toată lauda și recunoștința. Aci se pot spune cu drept cuvânt vorbele străvechi: „Voeste și vei putea”, „Luminează-te și vei fi” și „Românul nu pierde”.

Alexandru Bocșian.

REVISTA PRESEI.

Presă română.

Dreptatea (nr. 124) sub titlul „Greșală criminală” se ocupă de ținuta dlui Spiru Haret, ministrul de culte român în chestiunea reviziunei cărților bisericești. În politică unele greșeli compunesc mai greu ca o crimă — zice „Dr.”. Analisând greșala, de acestfel a dlui Haret, „Dreptatea” zice că „în 3 direcții delectează naivitatea dlui Haret”, ofere jidănimii a se arăta mariminosă față cu auttochefalia biserice gr.-or., sumuță contra metropolitului și deschide o ușă spre a zădărnici lucrarea cea inocentă, cum e reviziunea cărților, care e chestiune, „pur limbistică bisericească” ear' nu o „îmbinare administrativă bisericească”. —

Societatea de lectură „Inocențiu M. Clain” a teologilor din Blaj.

— Raport general pe anul școlar 1896/97. —
(Urmare).

a) Biblioteca.

1. **Cartile.** La începutul anului se aflau în bibliotecă 1376 opuri în 1859 tomuri, 1814 volume, 43 fasciculi și un fragment; ear' cu finea anului școl. curent numără 1634 opuri în 2150 tomuri, 2107 vol. 44 fasc. și 1 frag. Prin urmare creșterea este de 258 opuri în 291 tom. 291 vol. 1 fasc. O parte însemnată din opurile acestea au fost cumpărate la propunerea comisiei autorizate spre acest scop; cealaltă parte au fost donate. Înregistrăm și pe calea aceasta cu cea mai viză recunoștință numele maritimilor donatori, anumiți:

Prea stimații domni Nicolau de Calmutchi priv. în Colomea și Dr. Petru Todorescu, medic în Bochnia au binevoit a dona soc. noastre 60 opuri în 76 tom., 77 vol.

1. „Acte și documente relative la istoria Românilor” de G. Petrescu și D. A. Sturdza; 2. „Igienă țeranelor române”; 3. „Igienă țeranelor”; 4. „Analele Academiei Române pe anul 1892—93 ser. II. tom. XV. pe anul 1893—94 ser. II. tom. XVI.; anul 1894—95 ser. II. tom. XVII.; anul 1894—95 ser. II. tom. XVII.; anul 1894—95 ser. II. tom. XVII. 5. „Curs practic de limba germană, donate de Academia Română”; 6. „Instituțiile calvinești de Dr. Alex. Grama, donată de autor”; 7. „Les armes et les armures” de P. Lecombe; 8. „Petit Manual de pract.” „Considerațiuni asupra marșurilor. Parcarilor de artilerie” de B. Camps; donată de dl George Petrovici, locotenent; 10. „Hittudományi folyóirat” 1891 și 1892 de Dr. Kiss Lajos; 11. „Der Vormund de Emilie Karlen”; 12. „Aksziomák gyűjteménye de Fülöp Alajos, donată de dl Iuliu Pop; 13. „Cum se cultivă cucuruzul ca să deaască mai bine” de Ioan Fekete Negru; „Hadtengerészeti mutatványok műsora”; 15. „Situations Platz der ungarischen Millennium Ausstellung”, donată de dl Enea Pop Bota; 16. „Nyárutó” de Verner Gyula, donată de dl Nicolae Galea; 17. „Medicina populară” de Dr. Severean; 18. „Praktischer Leitfaden” de Dr. Ed. Bachheim; 19. „Raportul Reunionei române de agricultură” pe anul 1894; 20. „Prăsirea pomilor” de Dr. Comșa; 21. „Statute pentru însoțiri de credit”; 22. „Raportul Reunionei române de agricultură pe anul 1895”; 23. „Statute pentru tovarășii agricole”; 24. „Wissenwerthes”, donată de Ilustritatea Sa Iuliu Bardossy, inspector regesc de școale; 25. „Manual de stilistică” de Ioan F. Negru; 27. „Szent beszédok” de Dr. Karch Lollion; 28. Fensőb Homiliak”; 29. „Hutalmazó beszédok” de D. Kiss Lajos; 30. „Katolikus Hírszónók” de Ribenyi Antal, donată de on. domn Miron Dascăl, preot; 31. „Petru Maior” de Bogdan Duică; 32. „Partea mea în criza „Tribunei” de Bogdan Duică, donată de m. o. domn Gavrilă Precup, profesor; 33. „Manual de stupărit” de Ioan Costin, donată de autor; 35. „Sematizmul provinciei gr.-cat. metr. de Alba-Iulia și Făgăraș”, donată de Tipografia Unirii; 36. „Indicele alfabetice al publicațiilor revistei Transilvania pe snii 1872—1894 de Nicolau Togan, donată de autor; 37. „Catalog de cărți” de N. Ciurecu, donat de autor; 38. „Dachile lui Antim Ivereanul” de Eppul Melchisedec; 39. „Acțiunea Pauliană” de Vlădescu; 40. „Plotinos eszetekája” de Bunea Iános; 41. „Filosofia propedeutică” I. Vesz tapaszlati lelektan de Fekete Endre; 42. „Almanahul soc. de lectură Andrei Șaguna” din Sibiu; 43. „La anul 1784 și 1849”; 44. „Căldarul Iulian față cu cel Gregorian” de Vas. Laureri; 45. „Cuvântări ținute cu ocaziunea cetirii înaltului decret guvernial despre publicitatea gimnasiunii din Brașov”; 46. „Cunoștințele despre taina sf. căsătorii de Andrei br. de Șaguna; 47. „Epistolele și evangeliile Duminicilor și sârbătorilor de peste tot anul” de Nifor Balasescu, prof., donată de prea stimată doamnă Elena Popescu din Sibiu; 48. „Răspuns la Cartea neagră” de Axente Sever, donată de autor; 49. „Deciziunile sinodului arhidiececan gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș” ținut în Blaj în 17 și 19 Noemvrie 1896 donată de Ven. Perencz; 51. „A social-democrația czelejai és a liberalis eszmek” de Huszár Károly, donată de Beniamin Trif; 52. „Parapleul sfântului Petru” donată de dl Iacob Afia Nicolescu; 53. „Legile politico-bisericești” din 1894/5 donată de Claris. domn Dr. Isidor Marcu; 54. „Raportul anului” al soc. „România Jună” donat de aceeași societate. Suma tuturor opurilor donate e 118 opuri în 144 tom. 144 vol. Tutozor acestor inimi nobile le exprimăm în numele soc. cele mai călduroase mulțumite și le asigurăm despre adăncă recunoștință ce li-o păstrăm. (Va urma).

CRONICA

Sibiu, 25 Iunie n. 1897.

Examenle publice la școala civilă de fete din loc s'au început azi (Vineri) la 8 ore a. m. cu *religiunea*. Elevele gr.-or. au fost examinate de dl catechet *Zacharia Boiu*, funcționând ca comisar dl asos. *Moise Lazar*, ear' cele gr.-cat. de dl catechet *Nicolau Togan*, sub conducerea dlui *Arseniu Bunea*, ca substitut al dlui protopop. Resultatul examenului din acest obiect a fost foarte mulțumitor. Onoare dlor cateheți!

Petrecerea „Reuniunii”, proiectată pe mâine, la Dumbrăvă, eventual în grădina „Hermann”, — s'a amănat.

Jubileul reginei Victoria decurge cu rară pompă pretutindeni unde locuiesc Englezi. Centrul festivităților e Londra. Aici e culmea iubileului de diamant, la care sunt reprezentate toate statele și toți domitoriile lumii. Iubileul va dura zece zile. Între mulțimea sârbărilor mai splendidă a fost până acum *cortegiul festiv* ce s'a ținut Miercuri. Pe la 9 ore străzile ofereau un aspect grandios. Smedenii de trăsuri, mulțime de armată și public, toți în haine de sârbătoare. La 10^{1/2}, regina, îmbrăcată în negru, a părăsit palatul Buckingham, pornind în mijlocul salverilor de artilerie și al înșufleșirii inescritibile a mulțimii, la catedrala St. Paul. Cortegiul a parcurs întreaga Londra, 42 de chm., și s'a oprit în mai multe locuri, unde s'au făcut diferite ceremonii. Serviciul divin s'a celebrat în liber, în fața catedralei. Piața catedralei prezenta un aspect feeric. Regina a adresat un mesaj națiunii, mulțumind din toată inima scumpului seu popor și dorind, ca Dumnezeu să-l binecuvinte. Sifruindu-se cortegiul, au urmat concerte, intruniri festive și fel de fel de petreceri. Pe un teren colosal s'a ținut un *concert monstru*, cu o orcheștră de 1800 artiști. S'au executat cântări de ale tuturor popoarelor de sub stăpânirea reginei iubilante și toate imnurile națiunilor străine.

Ziaristic. Dl D. Voniga, redactorul responsabil al „Dreptății” a eșit din redacția acestei foi. Locul d-sale l'a luat dl Aurel Trif, colaborator al „Dreptății”. Anunțând acestea, „Dreptatea” asigură: „prin această schimbare pur în persoane, direcția și ținuta foilor noastre nu se va altera absolut nimic, ci va rămâne tot cea de până acum”.

Regele Siamului la Viena. Marți seara a sosit la Viena regele Siamului, însoțit de o mare suită. La gară l-au primit M. S. Monarcul, arhiducii Otto, Ludovic Victor și Eugen, cari l'au salutut cu cordiale stringeri de mână. După ce compania de paradă a făcut onorurile militare, înaltul oaspe însoțit de Monarcul și de arhiduci a fost dus cu trăsura la palatul imperial. Alături regele siazem a fost primit în audiență la Monarcul, pe urmă s'a dus la cripta imperială, unde a depus o splendidă cunună pe mormântul arhiducelui Rudolf. Exoticul oaspe a împărțit o mulțime de orduri înalte. Contele Goltuchowsky, prim-ministrul Badenii, ministrul de război Kriegerhammer și șeful statului-major bar. Beck au primit ordul elefantului alb; Foile vieneze descriu pe regele siazem: de statură mijlocie, slăbuț, față brună, musteți negre, dinți albi și frumoși; la soșirea în gară purta uniformă de general: bluză albă, pantaloni negrii, coif englezesc. Membrii suitei lui se poartă cei mai mulți în civil.

Procesul lui Korotnai. În scandalosul proces al pungașului Dr. Korotnai, curia a scăzut la 3^{1/2} ani temniță, oșanda urcată de tabla reg. la 4 ani dela 3, cum o dictase tribunalul.

Preot sârb osândit. Adusesem știrea, că tribunalul din Chichinda a achitat pe preotul sârbesc *Milin* din Basahida, acuzat de demonstrații „antimilenare”. Faptul acesta puțin patriotic nu i'a venit la socoteală tablei reg. din Seghedin, care, aprobând recursul procurorului, a pedepsit pe preotul sârbesc la o lună temniță de stat. Asta, sigur, de dragul milleniului!

Trăsnet. Ni-se scrie: În 20 l. c. descărcându-se o furtună mare asupra comunei *Obaba* (comit. Făgărașului), a trăsnet în casa locuitorului de acolo Ioan Morariu. În casă se afla numai soția lui șezând la masă. Venind fulgerul din vârful casei dealungul coșului, a spart fereastra de cătră curte de și intrând în casă a ars vestimintele femeii, căreia întreg corpul i'a rămas, ca și când ar fi fost opărită grozav cu apă feartă, așa că mult timp a rămas fără conștiință. Fulgerul a eșit prin cuptorul de pâine, în dosul casei, earăși afară, crepând zidul. — Căzându-se în grabă ajutorul medicului cercuș, se dă cu părerea, că deși e foarte rău vulnerată, totuși femeia va fi scăpată de moarte.

Execuție contra unui oraș. Tezaurul public al țerii a cerut *execuție* contra întregii averi mănăstire și nemăcătoare a orașului *unguresc O-Becse*, pentru că nidi la repețește provocări nu și-a plătit restanțele de dare.

Cutremur mare. Mai când era luasem știrea, că în *Calcuta* a fost un violent cutremur. Amănuntele ce rozesec acum spon, că cutremurul a durat peste 4 minute. În mai multe părți ale orașului s'au dărâmat case; turnul catedralei a căzut. Mari stricăciuni au suferit și casa orașului, palatul justiției și alte edificii publice. Șese indigeni și-a aflat moartea sub ruini; numărul răniților e foarte mare. Pagubele se urcă la sume enorme. Regina Angliei și-a exprimat regretele pentru nenorocire.

Din barbariile gendarmilor.

Din *Ternova* i-se scrie „F. P.”: Alături cu comuna noastră *Ternova* este orașul Rașița, unde s'a petrecut deunăzile o tristă întâmplare. Marți în 8 Iunie c. n. după orele 9 seara trei lucrători mergeau beți dela o cărmăcă către casa lor, care se află în marginea orașului. Aflând niște cai pe drum, au prins unul, și legându-l de grumazi cu o funie au înălcat pe el 2 înși și porniri spre locuință. Însă calul învârbît nu stetea unde doreau ei, ci mergea mai departe. Văzând, că nu stă calul, unul sări jos, ear' unul cu numele Damaschin Bojin din comuna Gerliste mergea mai departe prin întunerecul nopții. Doi gendarmi din întâmplare fiind în patrole de noapte, văzând călărețul au strigat se stea, dar' ori că nu a auzit, ori că nu a putut oprî calul, nu a stat. Gendarmii atunci a puscat și călărețul fiind puscat prin mână stângă a căzut jos mai rău simțire. Cei doi gendarmi au început a striga ajutor, că cine știe ce bandă de hoți au prins. Și venind mai mulți gendarmi împreună cu sergentul au legat pe cei 2 și i-au arestat, ear' pe cel bolnav l-au băgat în spital; mâna e frântă mai sus de cot și foarte anevoe se poate vindeca. Judecata încă nu s'a ținut. Așa merge cu afulsitul de rachiu și cu gendarmii ungurești!

Mulțumită publică. Primim următoarele: Maria Simplician Precup, Nicolae Orza, Ioana Boțoc, Florica Barb și Toader Săciu Atelian, toți simpli plagari din Mediaș, donând fiecare câte o *sută florini* pentru înfrumusețarea bisericii gr.-or. din Mediaș, — și pe calea aceasta li-se aduce călduroasă mulțumită. — Mediaș 8/20 Iunie 1897. *Dionisie Roman*, președ. com. paroch.

— „Fortuna”, institut de credit și de economii, societate de acții în *Rodna-veche*, dăruind pentru augmentarea fondului „Reuniunii” docenților populari români gr.-cat. din comitatul Sibiiului 5 fl., subscrișii ne adăim plăcut obligați a ne exprima mulțumitele noastre cele mai adânci în numele reuniunii numite. *Iuliu Bardossy. Romul Simu.*

Procesul otrăvitoarelor din Hod-M-Vasárhely s'a început de nou alaltăieri, la 9 ore a. m., dar' nu la tribunalul din Seghedin, precum se vestise, ci tot la cel din *H.M.-Vasárhely*. După introducerea acuzațiilor, s'a încins o violentă discuție între procuror și apărători asupra temei, se se cetesească sau nu protocolul pertractării de mai înainte. Apărătorii susțineau se nu se cetesească. După o constatare mai lungă, tribunalul a dispus cetirea protocolului. Cetirea a durat ziua întreagă. Ieri s'a început ascultarea acuzațiilor.

Știri mărunt. Ministrul sârbesc de justiție, Dr. Mikovanevics, s'a logodit cu o fiică a bogatului bancher *Ghermani* din Viena. — În *Starosmensk* (Rusia) un incendiu a pusit 400 de case; miseria populației e grozavă. — În *Florența* a pusit un incendiu teribil; pagubele mai multe milioane de lire. — Pe *St.-Gottthard* o societate rusă va ridica un monument generalului *Suvarov*.

VIEAȚA SOCIALĂ.

Petrecere în Șintereag.

Inteligența română din Șintereag și junimea academică dio giur invitat la petrecerea de vară, ce va arangia Duminecă la 11 Iulie st. n. 1897 în Șintereag (Somkerék) în folosul nou edificată biserici. Pentru comitet: Pompeli Făgărașan, Bartolomeu Sigarteu, casariu, Ioan Balciu, Nicolau Pop, Vasile Borogovan, Ioan Marica, Iuliu Belciug. Prețul intrării de persoană 80 cr., în familie de persoană 60 cr. Începutul la 7 ore seara. Prea stimatele familii sânt avizate la proviziunea proprie. Suprasolvirile se primesc cu mulțumită și se chitează pe cale ziaristică.

Mai nou.

În cauza autonomiei.

„Kolozsvár” publică despre conferința din Blaj o telegramă, în care se zice, că episcopii au hotărât a rămâne departe de mișcarea autonomă a catolicilor, despre ce vor înștiința pe primatele, Regele, și pe Papa.

— „Pester Lloyd” de ieri (sosit azi d. a.) publică un prim-articol despre mișcarea Românilor greco-catolici. Jidovescul organ zice, că se organizeze numai factorii competenți autonomia catolică, așa ca să corespundă intențiunilor celor interesați, (adece și celor ale guvernului. R. „Trib.”) și atunci dorința veche se va realiza fără considerare, dacă Români rămân în pasivitate, ori protestează.

Starea Principelui Ferdinand.

O telegramă din *Berlin* anunță, că profesorul Dr. E. von Leyden s'a exprimat în fața ascultătorilor sei dela facultatea de medicină, că *medicilor le-a succés să scape viața principelui Ferdinand al României de orice pericol*.

Bibliografie.

La librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află următoarele cărți:

„Memorial”, Archiep. și Metropolitan Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea fl. 1.30
„Doina”, conf. ținută la ateneul din Bérhad, de Măndrescu „—28
„Critice” 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I și II. 2 fl. — cr. 4.—
„Poveștile Bănatului”, de Căntana „—30
„Literatura popor. română”, de Gaster 2.50
„Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou”, de Dr. Iuliu Olariu 2.50
„Cersitorul”, dramă în 2 acte de Livescu —.50
„Studii Critice”, de Ghera. Vol. I. și II. 2 fl. 20 cr. 4.—
„Higiena română”, de Dr. Leo Mureșianu 1.—
„Izvoade”, de Demetrescu 4.—
„Trandafiri și vioarele”, de Pop-Reteganul —.60
„Din Moldova”, schițe de Kotzebue 1.—
„Floarea din Firenze”, de Livescu —.50
„Istoria Românilor sub Mihail-Vodă-Viteazul”, de Nicolau Bălcescu 2.—
„Trăvnițe”, 10 piese Slovacesti Vol. I. și II. 1 fl. 50 cr. 3.—
„Scrierile părinților apostolești”, de Dr. Iuliu Olariu —.70
„Merinde dela școală”, de Popa —.60
„Despre influența impregiurărilor”, de Panait Zosin —.50
„Memorii din timpul războiului”, de Georgescu —.88
„Pui de lei”, poezii eroice, de Nenitescu 1.—
„edite de gală 2.—
„Foesii”, de Macedonski 2.—
„Copii de pe natură”, de Negruzzi 1.50

La comanda de afară se se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 2) cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Avis. A apărut și se află în depositul general la librăria Carol Müller, București, Calea Victoriei, 53:

1. *Harta Europei* de G. T. Buzoianu în dublu exemplar, reprezentate fiecare pe format de aproape 2 metri pătrați și tipărită în renumitul atelier Freytag & Berndt din Viena; prețul fiecărei harte în foi volante 15 lei, sau întinse pe pânză cu bețe, 20 lei.
2. Cele din urmă numere apărute în „Biblioteca pentru toți” nu lasă întinse nimic pe jos pe cele trecute. În ele se află publicate două opere poetice a doi scriitori foarte cunoscuți: *Iubire* de A. Vlăduță (nr. 116 și 117) și *Poesii* de Th. M. Stoenescu (nr. 111). În genul umoristic, așa de sarac la noi, aflăm *Alte schițe umoristice* (nr. 115) de vestitul și cunoscutul Teodor și *Fleacuri* de V. Popp, (nr. 118) care deși nu e atât de cunoscut, totuși e un autor de talent. Prosa poetică e reprezentată prin admirabila *Robia Pelegului* de Carmen Sylva (nr. 119). Știința populară prin *Introducere în studiul științelor* de Morand, ear' serioasa filosofie prin celebra *Li-niște sufletescă* de Seneca.

Din acești numeri se vede, că „Biblioteca pentru toți” își ține la un nivel înalt frumosul nume ce a dobândit.

În timpul verei „Biblioteca” va apăre mai rar și fără a ține poate seamă de ordinea numerilor anunțată.

Până la sfârșitul lunii Aprilie va apăre în „Biblioteca pentru toți” *Cozul civil român* adnotat de dl C. Hamangiu, distinsul procuror; acest cod este cel mai nou, cel mai ieftin și cel mai practic, prețul va fi 3 lei broșat și 4 lei legat în pânză roșie flexibilă. De aceiași autor a apărut în editura librăriei Carol Müller *Scriitori și Artiști*, studiu asupra drepturilor lor; un volum de 212 pagini format octav prețul 4 lei.

Căldarul zilei.

26 Iunie n. 1897.

Iulian: Prorocul Eliezin.
Gregorian: Ieremia.
Soarele: răsare 4.04, apune 7.56 m.

Sosiți în Sibiu.

În 25 Iunie n. 1897.

Hotel *Imperial Romanilor*. G. Haško și L. Kohn din Viena, S. Vas din Raab, Altenburg din Bilitz, M. Pet și I. Gross din Budapesta, toți voiajatori; Dr. Treiber din Budapesta și Dr. Fabricius din Viena, medici; Straus, pretor din Baia-dn-Criș; W. Paul, farmacist din Brașov; D. Albert, proprietar din Alămor; Starcevic, major din Bistrița; K. Zippe din (Boemia); H. Fein din Brașov, F. König din Viena și L. Berger din Budapesta, comercianți;

Hotel „*Neurhrer*”. Diaucha, privatier din Zernești; M. Steiner din Budapesta, F. Bauer din Cluj și A. Schwarz din Deva, comercianți; P. Stein și Keirath din Viena, voiajatori.

Hotel „*Meltzer*”. G. Apolvan, student din Pinal-de-sus; O. Mihu, notar din Borgo-Prund; F. Kovacs, voiajator din Cinci-Biserici.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 22 Iunie n. 1897.

Sămînțe		Calitatea per Hect.	Prețuri per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețuri per 100 chilo
			dela până		dela până
Grâu					
Bănățenesc vechi		75	— — —	76	8.25 8.40
„ „					

Deschidere de restaurațiune.

Subscria își ia libertate a face cunoscut p. t. publicului, că a deschis de nou

restaurantul Kantlehner

în casa de nou zidită, **Joi, în 24 I. c.** și-și va da silința a corespunde punctual și conștient tuturor pretensiunilor îndreptățite ale onoraților oaspeți, privitoare la mâncări, beuturi și servicii.

Se pot face abonamente în local și în afară.

Pentru cercetarea numeroasă se roagă

Cu deosebită stimă

veduva I. Carol Kantlehner.

[1509] 2—3

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria” noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen”, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute”, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
- Vol. II. („Völkertliteratur”), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
2. „Vlach-Meglen”, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympo-Wallachen”, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsa”, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport”, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
„Al doilea raport”, (1895) de 224 pag. costă 2.80
„Al treilea raport”, (1896) de 332 pag. costă 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbăților de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografie”, societate pe acțiuni.

1227—1897.

[1503] 2—3

Concurs.

După-ce primul concurs n'a adus rezultat îndestulitor se escrie un nou concurs la postul de **notar** cercual din Săsaș (Sachsenhausen).

Cercul se compune din comunele Săsaș și Ilimbav (Eulenbach), în care din urmă există post de subnotar.

Emolumente:

Salar 400 fl.

Cuarta liber de cancelarie (2 camere și culină).

Pașal de luminat și încălzit 12 fl.

Pașal de cancelarie 30 fl.

Taxele satorite prin statute pentru lucrări private.

Fiindcă notarul va fi propus ca matriculant r. u.

Suplicile, instruite conform art. de lege I. 1883, provăzute cu dovedirea cunoștințelor de limbi și scrise cu mâna proprie sunt a se da la oficiul scris până la 5 Iulie n. 12 ore din zi.

Nochrich (Leschkirch), 22 Iunie 1897.

Bedeus m. p.,
protopretor.

La „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE
EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 78 cr.)

Accastă carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihail de Apea printr'un circular special.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

în

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 prețuri întemnițate în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

—•—

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA”

ÎN SIBIU.

fundată în anul 1868

[1482] 3 30

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobili etc.
- b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitale pe cazul morții și pentru termine fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1893 fl. 989,031.85	în a. 1870—1893 fl. 808,113.60
în a. 1894 „ 56,333.20	în a. 1894 „ 59,659.—
în a. 1895 „ 50,463.35	în a. 1895 „ 66,862.11
în a. 1896 „ 61,925.11	în a. 1896 „ 81,784.—
Suma fl. 1.157,753.51	Suma fl. 1.016,423.71

2,174.177 fl. 22 cr.

Conform bilanțului pentru 1895 fondurile de rezervă și garanție se ucră la **999.950 fl. 23 cr.**

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslășiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Căminului Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Diplomă de onoare.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI” ȘI A „FOII POPORULUI”

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicționar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.